

چهارشنبه ۱۹ آبان ۱۴۰۳ صفحه ۱۰ هزار تومان سال سوم شماره ۶۳۶
www.hammihaonline.ir

دبیرکل جدید
پس از شهادت نصرالله و صفی‌الدین
شیخ نعیم قاسم رهبری حزب الله را در دست گرفت

**گزارش
بین الملل
۸-۹**
انتخابی میان صلح و رویا
نتایج انتخابات گرجستان
چه معنایی برای این کشور دارد؟

پادشاه جدید
درباره رودری ستاره اسپانیایی منچستر سیتی
که توپ طلای امسال را برد

لحظه دگر دگرسی پول

بررسی جایگاه رمزارزها به عنوان یک کلاس دارایی، دیفای و ابزارهای آن

سرمقاله

**سرهمندندی
اتلاف وقت و منابع**

جامعه ما یک ویژگی بسیار مهم دارد: تعداد قوانین و مقررات فراوانی برای حل مشکلات جامعه تصویب می‌شود، در حالی که هر چه می‌گذرد، متوجه می‌شوید که این مقررات یا اجرایی نیست یا به راحتی دور زده می‌شود یا با اجرای آن، کار از جای دیگری ایراد پیدا می‌کند. حتی ممکن است در عمل با سرمه کشیدن به چشم با هدف تقویت بینایی، آن را کور کنند. در یک قرن گذشته در ایران بیش از ۱۱۰۰ قانون مصوب شده که اگر با کشورهای هم‌سایه مقایسه کنیم، آنان کمتر از ۴۰۰ قانون دارند که نشان می‌دهد ما در یک وضعیت ترومی قانونگذاری قرار داریم و این حتماً ایراد دارد؛ زیرا به جای نگاه ریشه‌ای به مسائل به صورت فنی و موردی قصد حل آن را داریم. به تعبیر دیگر، وصله پینه کردن دردی را درمان نمی‌کند. در حالی که مسائل کشور را باید ریشه‌ای و بر اساس تحلیل کلان حل کرد. امروز سه گزارش درباره قانون جدید مهریه: اتلاف انرژی در ایران و سخنان رئیس‌جمهور در مجلس پیرامون بودجه سال ۱۴۰۴ را در «هم‌میهن» تقدیم خوانندگان محترم کرده‌ایم. اگر بخوایم فصل مشترک این سه گزارش را بگویم به‌عنوان باید به همان جزئی‌نگری اشاره کرد. تاکنون ده‌ها مصوبه درباره سیاست‌های انرژی و حامل‌های آن داشته‌ایم، در عین حال، هنوز نمتنها پیشرفتی در شاخص‌های اصلی انرژی نداشته‌ایم که عقب‌گرد هم کرده‌ایم و در این سال‌ها بیشترین هزینه‌های سیاسی را در جریان اصلاحات جزئی سیاست انرژی پرداخته‌ایم. وقتی گزارش مربوط به انرژی را بخوانید، متوجه خواهید شد که چگونه در حال اتلاف منابع کشور هستیم و در گذشته که انرژی نقطه قوت ایران بود، اکنون به نقطه ضعف تبدیل شده است. درباره مهریه نیز با همین وضع مواجهیم. هر روز مقررات جدیدی برای خانواده وضع می‌کنیم؛ در حالی که نهاد خانواده قرن‌های متمادی به وظایف خود می‌پرداخته است و اکنون با این مقررات و دخالت‌های بی‌مورد دچار اختلال شده و ازدواج رو به کاهش و طلاق رو به افزایش است. قانون ازدواج و فرزندآوری نه تنها بودجه بسیار سنگینی را بر کشور تحمیل کرده، بلکه موجب افزایش فرزندآوری هم نشده، حتی کاهش هم داشته و ازدواج هم خیلی کم شده است. در مورد لایحه بودجه هم همین‌گونه است. هر سال به صورت کلیشه‌ای و آیینی ردیف‌های درآمدی و هزینه‌ای ارائه می‌شود. نمایندگان هم به فراخور چیزی را کم یا زیاد می‌کنند و آخرش هم هیچ تحولی را شاهد نخواهیم بود. چرا؟ چون نمی‌خواهیم که ابتدا شناختی کلی از موضوع ارائه دهیم و بعد در ذیل آن تحلیل و شناخت کلی، ببینیم مسئله و راه حل آن چیست. روال گذشته برای ما عادت شده و می‌ترسیم که ترک عادت کنیم؛ چون می‌ترسیم تبعاتی داشته باشد. بنابراین، به‌صورت اقتضایی تصمیماتی گرفته می‌شود بیشتر شبیه رفوکاری فرشی است که تار و پود آن پوسیده است و باید آن را عوض کرد. باید ببینیم که سیاست انرژی در ایران با شکست کامل مواجه شده است، و این فقط مختص انرژی نیست. در مورد خانواده هم همین‌گونه است. به‌راحتی می‌توان تغییرات شاخص‌های مطلوب حکومت را در هر دو مورد با وضعیت موجود مقایسه کرد و نشان داد که نه تنها در حال پیشرفت و بهبودی این شاخص‌ها نیستیم، بلکه پسرقت آنها روشن است. کمابیش در همه حوزه‌ها وضع مشابهی داریم. باید طریقی نو در سیاستگذاری در انداخت. در عین صورت، متغیرهای موردنظر هر روز بدتر از دیروز خواهد شد. امروز هم دیر است؛ چه رسد به اینکه به آینده موکول شویم. راه حل هم، عبور از اختلافات درون‌ساختاری و پذیرش عملی و واقعی شعار «وفاق» و در ادامه ارجاع حل مشکلات کشور به کارشناسان و پذیرش علم به عنوان فصل الخطاب و در کنار همه اینها، جلب رضایت مردم از طریق پاسخ مثبت دادن به مطالبات آشکار آنان است. بدون پذیرش این الزامات، فقط وقت خود و منابع محدود کشور را تلف می‌کنیم.

بررسی آماری - تحلیلی از ابعاد ائتلاف انرژی سالانه کشور

۴۸ میلیارد دلار هدررفت سوخت

**گزارش
جامعه
۱۳-۱۴**

**وکلا
نگران
اصلاح
قانون
مهریه**

قانون مهریه تغییرات زیادی داشته است؛ از تعیین سقف ۱۱۰ سکه برای گرفتن حکم جلب تا ثبت درخواست در دفاتر ثبت و پروسه طولانی به نتیجه رسیدن پرونده‌های مهریه. در این میان هم به‌طور مداوم سخن از اصلاح قانون مهریه به‌همین می‌آید که یکی از مهم‌ترین آنها ماجرای حق ثبت است. طرح اصلاح قانون مهریه براساس ماده ۱۳۷ آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی از ابتدای مهرماه کلید خورد.

مسعود هاشمیان کارشناس مدیریت راهبردی انرژی
متولی تولید انرژی در کشور دولت است و هدررفت را نیز باید از بخش تولید نفت و گاز بازخواست کرد و یا وزارت نیرو و نیروگاه‌ها. در مورد تولید گاز، از میدان تا خشکی، ۳۲ لوله ۱۱۰ کیلومتری از نیروگاه پارس جنوبی را داریم که برآورد خود آنها این است که ۱۰ درصد نشتی دارد و تقریباً ۲۰ سال است که تعمیرات اساسی برای لوله‌ها صورت نگرفته است. وقتی هیچ‌کس از وزاری نفت نمی‌خواهد در این زمینه پاسخ دهد و پس از پایان کار به آنها لوح تقدیر هم می‌دهند، معلوم است که اتفاق و بهبودی رخ نمی‌دهد.

عبدالله باخانی کارشناس بین‌المللی انرژی
آیا مدیران انرژی ما می‌توانند بگویند چرا در سال ۲۰۲۳ حدود ۸۵ درصد برق‌های جدید جهان از تجدیدپذیرها بوده است و ایران تقریباً هیچ؟ چرا برای سال ۲۰۲۴ این عدد به حدود ۹۴ درصد در جهان می‌رسد و عدد ایران به ۳ درصد هم نمی‌رسد؟ چرا جهان اکنون بالغ بر ۳۵ درصد برق خود را از تجدیدپذیرها می‌گیرد و ایران به ۱ درصد هم نمی‌رسد؟ چرا شدت مصرف انرژی (نه مصرف انرژی) در ایران بالاترین جهان است؟ جواب همه اینها در جای خالی مدیریت انرژی در کشور ایران است و ما تاکنون مدیریت انرژی نداشته‌ایم.

دعوا در شورا

**نماینده حامی زاکانی
نماینده حامی قالیباف
را لعنت کرد**

حادثه خونین میدان شهدا
منشأ فریادهای اعضای شورای شهر تهران به حادثه‌ای خونین در میدان شهدای تهران برمی‌گردد. یکشنبه، ششم آبان تصادف یک اتوبوس و ۴ دستگاه خودرو و موتورسیکلت به حادثه‌ای غیرقابل جبران تبدیل شد چرا که بر اثر این سانحه ۲ نفر جان خود را از دست دادند و ۹ نفر مصدوم شدند. در نهایت اعلام شد؛ علت این حادثه نقص فنی اتوبوس بوده است. پیامدهای این حادثه روز گذشته دامن صحن شورای شهر را گرفت و دو جریان سیاسی حاضر در شورای شهر خون شهروندان تهرانی را به گردن یکدیگر انداختند تا شاید از این حادثه بزرگ‌شانه خالی کنند اما واقعیت این است که تک‌تک اعضای شورای شهر تهران و علیرضا زاکانی، شهردار تهران و تمام مدیران شهرداری مسئول حوادث کوچک و بزرگ شهری در پایتخت هستند. روز گذشته سیدجعفر تشکری هاشمی، رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای شهر تهران در تذکر پیش از دستور دوست و هفتادونهمین جلسه شورای شهر تهران و به‌حادثه‌روز یکشنبه برای یک دستگاه اتوبوس در میدان شهدای تهران اشاره کرده و گفت: «این تنها یک تصادف نبوده و نکات خاصی داشته است. سال ساخت اتوبوسی که تصادف کرد ۱۲۸۶ بوده، یعنی ۱۷ سال در تهران کار کرده است. در حالی که براساس مصوبه ۱۷ دی سال ۱۴۰۲ دولت، میزان کارکرد اتوبوس‌ها ۱۰ سال است و در صورت اورهال شدن ۵ سال به عمر آن اضافه می‌شود. ←»

رینا هاشمی
گزارشگر شهری هم‌میهن

روز گذشته یک تذکر اختلافات اعضای شورای شهر تهران را اقتدر از پرده برون انداخت که برای لحظاتی صحن این شورا به تنش و جنجال کشیده شد. آنها که با یک لیست واحد وارد پارلمان شهری شده‌اند، حالا خون مردم را دستاویزی برای اتهام‌زنی، انتقام‌گیری سیاسی و از میدان به در کردن رقیب قرار می‌دهند. شکاف بین اعضای شورای شهر تهران عمیق پیدا کرده و قالیبافی‌های شورای شهر یک سوی این شکاف ایستاده‌اند و حامیان زاکانی در طرف دیگر، اما یکدیگر را لعنت می‌کنند. قالیبافی‌ها از هزینه نشدن بودجه‌های کلان، مصوب‌شده درباره ناوگان حمل و نقلی پایتخت تذکر می‌دهند. حامیان زاکانی از سنگ‌اندازی آنها در سازمان بازرسی کل کشور در قرارداد ۲/۱ میلیارد یورپی چین می‌گویند. البته مطرح کردن سنگ‌اندازی برخی از اعضای شورای شهر تهران از طریق سازمان بازرسی کل کشور استقلال و ماهیت این سازمان قضایی را زیر سوال می‌برد. برخی از کارشناسان معتقدند که آنها درصددند که به نتیجه نرسیدن این قرارداد کلان را توجیه کنند. چراکه ذبیح‌الله خدائیان، رئیس سازمان بازرسی کل کشور در نشست خبری ۲۵ مهر خود به صراحت اعلام کرد که این قرارداد از سوی این سازمان متوقف نشده است. نکته حائز اهمیت در این جنجال این است که در میان درگیری‌های دو جریان سیاسی حاضر در حوزه مدیریت شهری این شهروندان تهرانی هستند که در سوانح شهری و سوم‌مدیریت‌ها مصدوم می‌شوند و جان می‌بازند.